

Nagy részvétellel búcsúztatták el Sípos Gézát

Csütörtökön délután a szegedi Belvárosi temetőben a gyászolók sokasága vett búcsút Sípos Gézától, az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottságának tagjától, a Szeged városi pártbizottság első titkárától, aki 46. évében, hosszan tartó, súlyos betegség után hunyt el. A temetésen munkásör-diszszakasz tisztelettel emlékeznek, s a szegedi munkásör-zenekar gyászzenéje szölt, miközben elvtársai, munkatársai, barátai, tisztelői és hozzátartozói búcsúztak tőle. A ravatalnál díszőrséget állt Győri Imre, az MSZMP KB titkára, Sándor József, a KB tagja, a Központi Bizottság osztályvezetője, Andrikó Miklós, a KB osztályvezető-helyettese, Baráth Károly, a Központi Bizottság alosztály-vezetője; a megyei és a városi párt-végrehajtóbizottság tagjai; a szegedi pártalapszervezeti titkárok; üzemi munkások; a városi pártbizottság munkatársai; Csongrád megye városai és járásai pártbizottságainak küldöttjei; a társadalmi és tömegszervezetek — a tanács, a KISZ, a Hazafias Népfront, a szakszervezetek —; a fegyveres testületek, a közép- és a felsőoktatási intézmények vezetői; a hazánkban ideiglenesen állomásozó szovjet csapatok képviselői és Szeged jugoszláv testvérvárosa, Szabadka pártbizottságának delegációja, élén Sztipan Kopilovicssal, a pártbizottság titkárával.

A ravatal mellett, bársonypárnákon helyezték el az elhunyt kitüntéseit: a KISZ Erdemérmét, a Munka Erdemérmét, a Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérmét, a Szabadság Erdemrendet, az Ifjúságért Erdemérmét és a Munka Erdemrend arany fokozatát, mellyel kétszer becsülték meg munkásságát.

A kamarakórus gyászdalokat énekelt.

A Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei bizottsága nevében dr. Németh Lajos, a megyei pártbizottság titkára búcsúzott az elhunytól.

Életeleme volt az emberekért végzett munka

Dr. Németh Lajos gyászbeszéde

Tisztelt Gyászoló Család!
Elvtársak! Barátaink!

Szívünkben mély fájdalommal, megrendülten állunk e ravatal előtt. A Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei bizottsága, végrehajtó bizottsága; a városi, járási pártbizottságok; a megye pártmunkásai nevében igaz kommunista, hűséges baráttól, segítőkész, megbízható munkatárstól, harcostársunktól búcsúzom.

A tiszaí táj, Csongrád megye, közelebből Csongrád város szülőtte voltál, Sípos Géza elvtárs, azonban nagyon hamar a másik tiszaí város, Szeged hűséges fia lettél. Olyan ember voltál, aki a város üzemében kapott első karéj kenyerét egy egész élet szorgalmát, szorgalmat adott viszonzásul.

Sokgyermekes munkáscsaládból jöttél közénk. Gyermekkorodban a szegényesség, az uradalmi élet nyomorúságának keserves élménye volt osztályrészed, melyet az 1940-es évek városi munkásának sanyarú életlehetőségei tettek még nehezebbé.A szegedi kőgyárba kerültél tanulónak, de fel szabadulni nem tudtam anyagi helyzetem miatt, mert eltartásomról magamnak kellett gondoskodni, mivel hatvan vagyon testvérek".... így vallottál életednek erről a szakaszáról.

Emberi méltóságod, gazdag alkotó energiád együtt szabadult fel az ország, a megye, a város felszabadulásával.

Szeged üzemében, a vilamosvasútnál, a konzervgyárban, a falemezgyárban gyári munkásként köteleztél el magad a közösségért folytatott harccal, Szeged munkásainak küzdelmével, amely akkor az újjáépítésért, az üzemek államosításáért, a tervgazdálkodás beindításáért folyt. Munkahelyeid az akkori politikai, gazdasági küzdelmek megannyi csatateréi voltak.

Nem véletlen, hogy ez a forradalmi időszak téged, az akkori húszéves fiatal öntudatos ifjú munkássá formált, akit az ifjúsági mozgalomban a felszabadult, küzdő, dolgozó fiatalok bizalma hamar vezetőnek választott. Az újért lelkesedő munkásszáz csakhamar megtalálta az utat a párthoz is. Rövid életet kétharmadában

mint ifjúsági funkcionárius, majd mint párttisztviselő határozott, de erő szívé egyéniséged fátylaként lobogott. A munkásosztály és a párt fegyelmézett katonájaként menetelt, dolgoztál a magad választotta úton.

Mint kommunista ifjúsági vezető, fáradhatatlanul tevékenykedtél azért, hogy Szeged fiataljai minél hamarabb és minél eredményesebben kapcsolódjanak be a kibontakozó szocialista építésbe.

Lelkesedésed, az ügy igazába vetett hited átszűrte azokon a buktatókon is, amelyek annak idején a politikai vonal hibái és nem egyszer a rossz gyakorlati megoldások következtében elélni tornyosultak.

Öntudatod vitt a munkáshatalomért vívott harc első sorába 1956-ban is, amikor az ellenforradalom szocialista rendszerünk ellen támadott. Fegyvert ragadtál elvtársainkkal együtt a pártvezetők védelmére, majd eszménként igazgatól újra és újra átforgószodott szívvel kapcsolódottál be az ifjúsági mozgalom és a párt újjászervezésébe, pártunk mai helyes politikájának kikovácsolásába, gyakorlati megvalósításába.

Nemcsak Sípos Géza életének voltak fénylő napjai a KISZ megalapításának, az ifjúsági mozgalom újjászervezésének 1957 utáni éveiben, hanem sokaké, akik példád, útmutató szava, szervezői, lelkesedése kapcsán vele együtt dolgoztak a KISZ városi bizottságában, a KISZ alapszervezeteiben.

Az elmúlt közel két évtized politikai és gazdasági munkája, a párt fejlesztésének feladatai, eredményei és gondjai sokoldalú tapasztalatokkal gyarapították vezetői egyéniségedet. A városi pártbizottság apparátusában, majd annak élére kerülve — érteve és átérzve, személyes felelősséggel — vettél részt a párt politikájának megvalósításában. Építője voltál üzemeknek, iskoláknak, tudományos intézeteknek és óvodáknak. A kegyetlen halál már nem engedte meg, hogy örülhess a végzett munka befejeződésének. De azt az ügylet, amelyet kezdted, s amelynek részese voltál, mi tovább folytatjuk.

Tisztelt Gyászoló Család!
Tisztelt Elvtársak, Barátaink!

Sípos Géza elvtárs közönségi, mozgalmi ember, pártmunkás volt, akinek élet-eleme volt az emberekkel, az emberekért végzett munka. Jól ismerte az embereket erejeikkel, hibáikkal együtt, és tudta azt is, hogy ő sem tévedhetetlen. Tisztelet az alkotó embert, ezért magas mércét állított azoknak, akikkel széles ívű munkájában együtt dolgozott. Különösen szívén viselte a munkapad mellett dolgozók, s az onnan indulók útját, de nagyra becsülte az alkotó értelmiséget is, amelynek megannyi képviselőjével naponta együtt tevékenykedett. Csak alappal dicsekedni, s ha bírálta, az emberért tette.

Akik a megyei pártbizottságban együtt lehettünk vele, tapasztaltuk, mennyire életének értelme volt e város, a pártszervezetek ügye. De tudtál szegedi, megyei és magyar állampolgár is lenni egyszerre nagy és kis kérdésekben egyaránt.

Mind a város, mind a megye egészében vizsgálódott, gondolkodott. Helyzetlemzése, megállapításai kritikák, javaslatok érdemei, realitások és előrelátások voltak. Nyíltsága, kritikussága, valóságérzéke mögött mindig átsütött öntudatának, a munkásosztály, az egész magyar nép szeretetének tüze.

Munkája, szerénysége, közvetlensége miatt is tekintély, megbecsülés és szeretet övezte a városban, de a megyében és azon túl is.

Erdemei vannak Szeged külföldi megismertetésében és megszeretetésében is. Igazi proletár internacionalizmus, a város szeretete irányította azoknak a kapcsolatoknak a kiépítésében, amelyek Szeged és szocialista testvérvárosai, Odessza, Szabadka és más városok között az elmúlt évtizedekben kialakultak. Közismerten halk szava talán akkor tüzesedett át leginkább, amikor városáról, a dolgozó emberek eredményeiről beszélt az ide látogató vendégeknél.

Sípos Géza fiatalon, tehermentő, alkotó képességei tetőfokán távozott el tőlünk. Akkor, amikor városa tehermentő energiái igazán szép eredményeket értek el. Amikor Szeged és környékének polgárai valóban nagyot alkottak a gazdaság, a közoktatás, a közművelődés, a tudomány területén. Amikor Szeged munkásai, szövetkezeti parasztjai, szellemi dolgozói egy újabb, eredményekkel kecsegtető korszak krónikáját kezdik írni a város történelmének könyvébe. A krónikáskönyv egyik leg-

Gyászolók tömege vette körül Sípos Géza koporsóját

méltóbb alkotójának kezéből azonban kihullott a toll.

Elköszönünk Tőled, Sípos Géza, Elvtársunktól, barátunktól, munkatársunktól, a megye kommunista, dolgozó nevében.

Rövid életet éltél, de nem éltél hiába. A búcsú lehajolva gondolatunkat, összeszorítja szívünket. De ha él-nél, Te is azt mondanád szigorú arccal és arcon alig érzékelhető mosollyal: legyünk úrrá a fájdalomon. Vigyük tovább immár emlékeddel az ügylet, amelyet eddig együtt szolgáltunk. Ezt tesszük.

Szeretettel és szenvedéllyel dolgozott városáért

Dr. Ozvald Imre gyászbeszéde

Tisztelt Gyászoló Család!
Tisztelt Elvtársak! Barátaink!

A Magyar Szocialista Munkáspárt Szeged városi bizottsága, a pártbizottság munkatársai, a szegedi kommunista, a város lakossága, a barátok és a gyászoló család nevében búcsúzom drága halottunktól, Sípos Géza elvtársától.

A megdöbbenés és a fájdalom nehéz súlya alatt nem könnyűek a szavak, amelyekkel kifejezhetnénk a veszteség fölötti bánatunkat, amelyekkel visszaadhatnánk szeretetünk és megbecsülésünk eleven érzését. Hiszen hozzánk emberileg is a legközelebb állt: körünkben és velünk dolgozott, értünk lángolt közéleti felelősséggel, velünk osztotta meg maradvék szabad idejét.

Egész élete, munkája nyitott könyv előttünk, amelyből új sorost, új magatartást, új emberi tulajdonságokat olvashatunk. Nevezetesen azt, hogy a felszabadult ország munkásfiatalja új körülmények között harcolhatott osztálya jogaiért. Hogy ennek a harcnak az osztályhoz tartozás örök ér-

Kedves Géza, megőrizzük kegyelettel emlékedet, úgy dolgozunk, hogy sírodra nálunk elégedettebb, ember-ségben teljesebb és bolderabb városnemeszedékek tesznek majd koszorút.

Fáklya voltál, másoknak világítótárral és közben magad is elégtél!

Nem feledünk, Sípos Géza elvtárs!

Az MSZMP városi bizottsága, a gyászoló család, a munkatársak és barátok nevében dr. Ozvald Imre, a városi pártbizottság titkára mondott búcsúszavakat.

zése adta a fedezetét. Hogy ebben a politikai küzdelemben mindennap helyt kell állni.

Sípos Géza elvtárs rövid élete példázta azokat a tulajdonságokat is, amelyeket számon kérünk a kommunista, a város lakossága, a barátok és a gyászoló család nevében búcsúzom drága halottunktól, Sípos Géza elvtársától.

A megdöbbenés és a fájdalom nehéz súlya alatt nem könnyűek a szavak, amelyekkel kifejezhetnénk a veszteség fölötti bánatunkat, amelyekkel visszaadhatnánk szeretetünk és megbecsülésünk eleven érzését. Hiszen hozzánk emberileg is a legközelebb állt: körünkben és velünk dolgozott, értünk lángolt közéleti felelősséggel, velünk osztotta meg maradvék szabad idejét.

Egész élete, munkája nyitott könyv előttünk, amelyből új sorost, új magatartást, új emberi tulajdonságokat olvashatunk. Nevezetesen azt, hogy a felszabadult ország munkásfiatalja új körülmények között harcolhatott osztálya jogaiért. Hogy ennek a harcnak az osztályhoz tartozás örök ér-

KISZ városi bizottságának titkára, a városi pártbizottság osztályvezetője, titkára, majd első titkára.

Azok tudják leginkább, akik közvetlen munkatársai voltak, milyen önzetlennel, milyen szeretettel, mennyi energiával és szenvedéllyel dolgozott, vitakozott, harcolt városáért. Mennyit fáradozott azért, hogy osztály-érzékét a marxizmus-leninizmus tudományával erősítse; hogy modern szemléletű, szocialista fiatalsággá nevelődjenek az új generáció; hogy egészséges, tiszta pártélettel és hatékony pártmunkával segítségük elő a szocializmus ügyét.

S mindezt a legnagyobb szerénységgel, magas megbízatásokban is sokszor szinte észrevétlenül cselekedte. Kemény volt, ha elvek kerültek szóba; robbanékony, ha cselekedni kellett; a részletekig alapos, amikor döntés előtt állt — de mindig és minden helyzetben rendkívül emberséges.

Nagyra becsültuk, szeret-tük, tiszteltük mindezt életében, s így őrizzük meg az emléket is.

Drága Géza! Korán eltávoztál közülünk, a szüntelen éges, a folytonos felelősség alaposan próbára tett, majd a hosszan tartó súlyos betegség rövidre szabta az életedet. E rövid és értékes élet értelmét azonban megtaláltad és ránk hagytad. Úgy érezzük: példád szerint kell a pártért, az osztályért, a népért, a hazáért dolgozni, példád szerint kell a főnevelő várost szeretni.

Családod nevében is búcsúzom Tőled, akik szeretők, gondoskodó férj, apát, rokont veszítettek el. És a barátok nevében is, akik a megfeszített munkában, harcban küzdőtársaid voltak, s akikre kisugározta személység nagyszerű értékeit.

Drága Géza! Az, hogy a Rólad örözt emlékeink kivétel nélkül maradandók és kedvesek a szívünknek, csak fájalmunkat, gyászunkat nehezíti. S most, amikor végső búcsút veszünk Tőled, családod, munkatársaid, barátaid, a szegedi kommunista nevében, csak azt mondom, úgy maradsz a szívünkben, ahogy éltél; a legkedvesebbek, a leginkább szeretettek között.

A gyászbeszéd után utolsó útjára kísérte a városi pártbizottság elhunyt első titkárát a gyászolók tömege: a szegedi munkásmozgalom halottainak dízsírjaihoz. Itt helyezték végső nyugalomra Sípos Gézát, az Internacionálé hangjait. Sírját elborították a tiszteletadás koszorú, a gyászolók virágai.

*

Sípos Géza elvtárs elhunyt alkalmából táviratban nyilvánított részvételt az Ukrán Kommunista Párt Odessza Területi Bizottsága, Odessza Városi Bizottsága; a Jugoszláv Kommunista Szövetsége Szabadka közönségi bizottsága és Szabadka közönségi képviselőtestülete. Részvételtáviratokat küldtek a városi pártbizottságnak szegedi üzemek, intézmények, társadalmi szervezetek.

Dízsírség a ravatalnál